



Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memoriam cogitationibus,
Intellectus considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

14. Bibliotheca symbolum secundum æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50597)

CONSIDERATIO XIV.

II. Symbolum æternitatis.

Bibliotheca referta libris.

*Excedit numerum. Num. c. 3.46.**9. Februarii.*I. **E**X tempore discimus æternitatem.

Tempus est duratio motûs transeuntis, ex non esse, in fore; ex fore in esse, ex fuisse in non esse. Huic opposita penitus est æternitas: nimirum duratio præsens, perstans, permanens, eadem semper: non enim habet futurum, neque post illud habet, præsens, neque post hoc habet præteritum: neque post præteritum habet, ut ita loquar, non esse, sed semper totum, & idem & duntaxat est.

II. Deinde quidquid est in tempore, transit cum tempore, & elabatur; ac recidit in non est, nihilque erit semper. Quod verò in æternitate est, semper est, semper erit; nunquam præterit, nunquam mutatur, sed quasi inchoans semper, est semper, idem semper: si enim non semper esset,

118 *Domus æternitatis. Consideratio*
esset, aut non semper idem esset, jam æ-
ternum non esset, nec in æternitate esset;
sed in motu, in mutatione, in transitu,
& sine esset.

III. Verùm declaremus hoc symbolo,
seu umbrâ imaginis, desumpta ex Biblio-
theca, libris, tomis, voluminibus, refer-
ta; & faciamus, quot in libris sunt cha-
racteres, tot annos æternitatis repræsen-
tari. Ex quo clarè patebit, quàm constans
& stabilis; quàm longa & immensa sit
incomprehensibilis æternitatis duratio.

Colloquium.

EX his disce, anima mea, cum Davide,
sæpe & seriò cogitare dies antiquos,
& annos æternos in mente habere. Me-
moriâ recolere, intellectu ponderare, vo-
luntate deligere; Creata enim es tu æter-
nitati, præfixus est tibi terminus ac meta
æternitatis: manet te statio, mansio,
portus & domus æternitatis, in qua
infallibiliter & interminabi-
liter habitabis.

* *
*

10. Februarii.

I. **I**ngredere igitur Bibliothecam, & primò obvium librum arripe. En librum Bibliorum, aperi, & primum caput Geneseos inspice, sicque tecum discurre. Si singulis sæculis, (sæculum voco centum annorum decursum) una solùm litera ex hoc sacro codice delenda foret: ô quot laberentur sæcula, antequam vel primum caput libri Genesis, deleteretur; quot antequam totus hic liber expungeretur? Combina tot sæcula, & videbis, ac stupebis, quot milleni sæculorum milliones inde emergant.

II. Sed perge ulteriùs ac perpende; quot deinde annorum centuriæ effluerent, antequam pari modo, per sæcula, successivè, deleterentur omnes characteres libri Exodi? Quot antequam libri Numerorum? Quot antequam Deuteronomii? Quot antequam libri Judicum, Regum, Paralipomenon, Psalmorum, Proverbiorum, Prophetarum, Machabæorum, Evangeliorum, Epistolarum, & Apocalypseos penitus eraderentur?

III. O quis Arithmeticus tot sæculorum numerum ineat? Quis ad tantam sæculorum multitudinem, non expavescat & attonitus hæreat? Et tamen quid hæc omnia erunt ad longissimam aternitatem? Certo certius habe, tot, quot diximus sæcula, nec minimam aternitatis censendam esse particulam; utpote, in qua, nec ullus tempori, aut sæculo locus est, nec ullus finis. *Regni ejus non erit finis.* Lucæ c. i.

Soliloquium.

O Quid agimus, anima mea? quâ ratione, res nostras instituemus? neque enim cum aternitate ludendum est: scis indubitanter te omnino expectari, à longa adeò aternitate: scis te omnibus, brevis vitæ tuæ, momentis, ad eam totis passibus currere ac properare: an non igitur prudentis animi est, ita mores, actus, vitam, negotia, studia, tempora & omnia instituere; ut in aternitatem beatam influant? An non curâ, supra omnia, diligentissimâ cavendum tibi est, ne ullum delictum committas, quo exi-

exigente, deturberis in lamentabilem illam æternitatem; in quam, quotquot detrusi fuerint, *Cruciantur die ac nocte, in secula seculorum?* Apoc. c. 20.

II. Februarii.

PARUM est, quod diximus, methodo simili expungantur Librorum omnium totius Bibliothecæ, characteres: quibus expunctis, perge ad bibliothecam Vaticanam Romanam, & omnes bibliothecas Italiæ, deinde progredere ad bibliothecam Wolffenbutanam, omnesque bibliothecas Germaniæ; inde ad bibliothecam Parisiensem, omnesque bibliothecas Galliæ: inde ad bibliothecam Madritensem, omnesque bibliothecas Hispaniæ, denique ad omnes reliquas mundi universi bibliothecas, magnas ac parvas, atque ad libros per omnes virorum Doctorum & indoctorum ædes privatas, dispersos.

II. Et ubi per singula sæcula, singula grammata, omnium istorum librorum innumerabilium, dicto modo, deleta fuerint; quis mortalium computabit,

122 *Domus aeternitatis. Consideratio*
quot milliones millionum, & ut cum
Mathematicis loquar, bimillionum, tri-
millionum, quadri millionum effluxe-
rint? Hic attonitus stupet animus!

III. Et tamen innumerabilibus hisce
saeculorum millionibus praeterlapsis; tunc
Damnatis, desperatissima dicet conscien-
tia, de aeternitate nostra infelici, adhuc
nihil ademptum est: & Beatis laetissima
dictabit conscientia, tota nostra felicissi-
ma aeternitas, non accisa, non imminuta
est; sed integerrima restat.

Affectus doloris.

O Quam doleo, me haecenus, obiter
adeo ista perpendisse! O quanta est
caecitas humana! o quam deploranda a-
mentia! Si damnatorum aeternitas, non
nisi tot duraret saecula, quot liber Gene-
sis continet grammata; an non sat su-
perque metuenda foret ac tremenda?
Quam igitur erit formidanda, cum plu-
ra in tormentis numeret saecula, quam
integra biblia, & omnia totius mundi
volumina characteres contineant? O
quis labores ac dolores quoscunque non
libens

libens sustineat; ut tot sæculorum tormenta evadat? Quis omnia mundi gaudia non libens spernat; ut sæculorum infinitorum gaudia in cælo acquirat? *Finiti ad infinitum nulla proportio.*

CONSIDERATIO XV.

III. Symbolum æternitatis,

maria & flumina.

Absque ullo numero. 2. Paralip. c. 5. 6.

12. Februarii.

D Ari in rerum natura æternitatem, ex eo patet, quia Deus est: qui si hoc est, quod naturâ suâ esse debet, & quod esse concipitur, quando verè & debitè concipitur, necessario æternus est; ac proinde æternitate suâ æternus est, ideóque æternitas est: quemadmodum enim impossibile est, Deum non esse, ita & impossibile est, æternitatem non esse. Atque hæc est æternitas completa & essentialis, à qua in Angelos & homines æternitas incompleta & quasi dimidiata promanat.